

BESTUUR

President : Bert Lamers
Oud President : Koos Kuiper
1^e Vice President : Tom Jacobs
2^e Vice President : Toon Gasseling
Secretaris : Henk Breuker
Penningmeester : Martin Liefrink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Henk Breuker : Lebuïnusstraat 23
7009 MV Doetinchem
Telefoon : 0314 - 343056
Mobiel : 06 - 22376774
Fax : 0314 – 354697
E-mail : Doetinchem@lions.nl
Website : www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

BIJENKOMSTEN

Iedere maand : 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.
Plaats : Gasterije De Heereboer
Oude Doetinchemseweg 42
7038 BJ Zeddum
Telefoon : 0314 – 651940
Fax : 0314 – 652488
E-mail : info@deheereboer.nl

Bij verhindering voor de vergadering altijd bij de secretaris afmelden.

Bij verhindering voor de taphap altijd dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije “de Heereboer” afmelden.

Voor de 5^e woensdag altijd tussen 12.00 en 17.00 uur bij Gasterije “de Heereboer” opgeven

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat januari 2006	4
(Beeld)Verslag Nieuwjaarsbijeenkomst	5
Van draadje tot eindproduct	7
Van de redactie	9
Stomme boeren	10
De 10 minuten van Herman van den Broek	12
Verjaardagen	14
Agenda 2005-2006	15

PRES(S)PRAAT JANUARI 2006

Beste Lions,

We staan in een nieuw jaar 2006. "Het jaar is voorbij gevlogen". Hoe vaak horen we dit niet zeggen in onze omgeving en kijken we terug op de gebeurtenissen van het afgelopen jaar, 2005. Inmiddels hebben we onze nieuwjaarsbijeenkomst achter de rug, welke weer perfect was georganiseerd door de activiteiten commissie o.l.v. Hans de Vries. Wat een heerlijk gevoel als president, dat je weet gesteund te zijn door deze geweldige mensen, die toch maar weer een origineel programma weten samen te stellen en natuurlijk mede ook geholpen door het prachtige weer van die dag. Een mooiere start van het nieuwe jaar konden we ons niet voorstellen. Complimenten en veel dank daarvoor.

Inmiddels zijn we al weer zo'n 2 weken onderweg in het nieuwe jaar en zijn vele goede voornemens en wensen uitgesproken.

Zo mogen we erop rekenen dat onze denk/tank commissie in het komende jaar met een prachtig initiatief komt, dat al in een vergevorderd stadium verkeert. Dit zal zo spoedig mogelijk aan ons worden gepresenteerd. Ik heb er alle vertrouwen in dat dit door ons allemaal mede zal worden ondersteund.

Tevens vraag ik nog even aandacht voor de bijzondere Lions vergadering c.q. bijeenkomst van woensdagavond 1 februari a.s. Hier zal Marie-Thérèse ter Haar van Empirique een lezing verzorgen; deze zal waarschijnlijk gaan over "Europa en de Europese Unie" maar dan gezien vanuit een Russisch standpunt, omdat zij ons graag met andere ogen naar dat grote, fascinerende land wil laten kijken. Voor meer informatie over Empirique kunt U altijd terecht op internet www.empirique.nl .

Graag op tijd aanwezig zijn op die avond, welke echt direct om 20.00 uur zal beginnen. En zoals reeds meerdere malen aangegeven zijn onze partners hierbij mede van harte uitgenodigd.

Nogmaals, alle goeds voor 2006 in vooral goede gezondheid toegewenst aan U allen.

Met Lions groet,

Bert Lamers.

(BEELD)VERSLAG NIEUWJAARSBIJENKOMST

De nieuwjaarsbijeenkomst was een goede start van 2006, zoals de president in zijn pres(s)praat al vermeldde. Helaas ontbreekt een geschreven ooggetuigenverslag. Gelukkig was Marnix, onze foto-officer paraat zodat we deze middag in onze herinnering zullen houden dankzij zijn beeldverslag.

VAN DRAADJE TOT EINDPRODUCT

over het leven van Rien en Liet ter Brugge

Op 5 januari jl. toog ik naar het prachtige stadje Doesburg om een bezoek te brengen aan Rien en Liet ter Brugge. Na wat omzwervingen bereikte ik de Bergstraat waar de familie ter Brugge een werkelijk fraai monumentaal pand bewoont. Onder het genot van enkele goede glazen rode wijn ontspon zich het levensverhaal van Rien en Liet ter Brugge-Vaags.

Rien en Liet kennen elkaar al vanuit Winterswijk waar ze samen de HBS bezochten. Beiden zijn geboren in Aalten. Daar dreven Liet haar ouders een kruidenierszaak onder de naam Vaags. Rien's vader was mede-eigenaar van de Aaltense Textiel Fabriek (ATF). Een tricotage fabriek waar men 50% van het materiaal zelf vervaardigde. "Van draadje tot eindproduct" zo zegt Rien. Hij memoreert nog dat zijn vader in 1938, tijdens een tentoonstelling in Enschede, aan koningin Wilhelmina vol trots de noviteit van een zelfgemaakte tricot pyjama toonde. De fabriek van zijn vader was nog geen 7 jaar oud toen vlak voor het einde van de oorlog, op 24 maart 1945, Engelse bommenwerpers per ongeluk de hele fabriek plat-bombardeerden. Alles was weg. Rien en zijn 3 jaar oudere broer zaten toen nog op school.

Na de oorlog is aan de vader van Rien en diens compagnon van staatswege een fabriek uit Sittard ter compensatie toegewezen die uiteindelijk door Philips verplaatst is naar Doesburg. Die stad, met zijn kwijnende ijzerindustrie, kon wel een nieuwe werkgelegenheidsimpuls gebruiken.

In 1955 overleed onverwachts Rien's vader. Een zeer actieve man die o.a. ook wethouder was en veel maatschappelijke functies vervulde. Een zware slag voor Rien en zijn familie. Rien zat toen op de textielschool in Enschede en Liet was na een onafgemaakte studie gaan studeren voor apothekersassistente.

In 1957 trouwen Rien en Liet en vertrekken naar Wijhe waar Rien gaat werken bij een textielbedrijf om eerst extern ervaring op te doen alvorens naar de ATF terug te keren. In Wijhe wordt hun oudste dochter Anke geboren.

In 1960 keren Rien en Liet terug naar Doesburg om er nooit meer vandaan te gaan. Hier wordt vervolgens ook hun tweede dochter Ellen geboren. Rien gaat

in de top van de ATF, waar zijn broer inmiddels ook werkzaam is, zich bezig houden met de verkoop. Rien vertelt enthousiast over deze periode waar hij veel onderhandelingen voert voor afname van ATF producten met o.a. C&A en V&D en een aantal inkooporganisaties voor textieldetailisten. De ATF verschaftte in die tijd veel werkgelegenheid aan laaggeschoolde arbeiders, vooral veel meisjes

In de jaren '60 en '70 groeide de ATF waar in die hoogtijdagen maar liefst 125 man werkten. De activiteiten in deze tricotage fabriek bestonden uit breien, verven en confectioneren.

Begin jaren '80 viel uiteindelijk het doek voor de ATF. De concurrentie vanuit de lagelonenlanden brak het bedrijf op. Veel producten van de ATF werden "gekloond" door lagelonenlanden waar vervolgens de grote afnemers zoals C&A en V&D hun producten voor minder dan de helft van de prijs konden kopen. Het verlies van deze grote afnemers en de wettelijke bescherming van de werknemers, waardoor krimp niet snel te realiseren was, werden het bedrijf uiteindelijk noodlottig. Zo gebeurde het dat Rien, rond zijn 50ste, zonder baan kwam. Gelukkig had Liet al sinds begin jaren 60 een baan als apothekersassistente in Doesburg. Als eerste kwam ze in dienst bij Paul van Hagen (oud Lion) en 12 jaar geleden beëindigde ze haar loopbaan in de apotheek van Han Meibergen. Het gezin ter Brugge heeft die periode van tegenslag met kracht doorstaan. Rien heeft op verschillende plekken korte banen gehad en hun dochters hebben met succes hun studies afgerond. Anke heeft klinische pedagogie gestudeerd en Ellen ballet pedagogie. Beide dochters zijn getrouwd en hebben 3 kinderen.

Liet en Rien zijn nu samen alweer wat jaren aan het genieten van hun vrije tijd. Binnen Doesburg is Rien een actieve man. Zo is hij mede-oprichter geweest van de tennisclub aldaar. Bovendien is hij al ruim 46 jaar actief lid van de Sociëteit in Doesburg. Een zeer gerenommeerde club, die inmiddels al 200 jaar oud is, waarvan je niet zomaar lidmaat wordt. Opvallend is wel dat alle Lions die daar wonen inmiddels lid zijn. Natuurlijk is Rien ook een enthousiaste Lion. Al 37 jaar lang is Rien lid van deze gerenommeerde club. Samen tennissen Rien en Liet veel en genieten ze van hun kinderen en kleinkinderen en hun vakanties in Zwitserland.

Enigszins beneveld door de heerlijke wijn verliet ik ten slotte na enkele uren dit bijzondere echtpaar. Jammer was alleen dat bij terugkeer bij mijn auto er een parkeerbon van 50 euro wachtte

Henk Dijk

VAN DE REDACTIE

Zelfs de meest oppervlakkige Bulletin lezer(es) is het ongetwijfeld niet ontgaan dat de uitgave van afgelopen december een lay-out metamorfose heeft ondergaan. Theo Soontiëns heeft zijn talent de vrije loop gelaten met, mag wel gezegd worden en zo veel ook tijdens de vorige taphap te beluisteren, een schitterend resultaat! Theo heeft aangeboden om de taak van hoofdredacteur op zich te nemen en is met het decembernummer aan de slag gegaan. Hij is met glans geslaagd en heeft m i j d a a r m e e gedegradeerd tot gewoon lid van de Bulletin c o m m i s s i e . Als vice-president krijg ik daarmee meer tijd om mij voor te bereiden op het volgende Lionsjaar.

Aan u allen, als gewaardeerde schrijvers, het verzoek om uw bijdragen voortaan te sturen naar: theoSoontiëns@tiscali.nl

Theo, jou wil ik bij deze hartelijk danken voor het overnemen van mijn taak en het enthousiasme waarmee je de verdere professionalisering van ons clubblad ter hand hebt genomen.

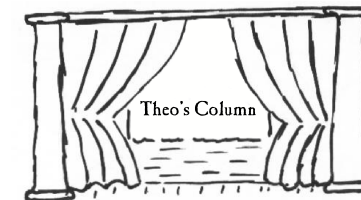
Tom Jacobs

STOMME BOEREN

Achterhoekers zijn bescheiden. En het beroerde is, dat ze er nog trots op zijn ook.

Als het in de rest van Nederland al als opzichtig wordt ervaren om rechtop te gaan staan en te zeggen dat je ergens goed in bent, is in de Achterhoek zo'n daad een absolute doodzonde: "Het is niet aan jou om te bepalen of je goed bent of niet, dat doen wij wel." zo lijkt er gedacht te worden, en de meeste Achterhoekers waren zich er dan ook voor om zich zelfverzekerd te presenteren, integendeel. Wanneer het in een gesprek onontkoombaar is geworden het woordje "Ik" te gebruiken, wordt daar vaak -uit een soort angst om al te ijdel gevonden te worden- "zei de gek" aan toegevoegd. Ik kan daar maar niet aan wennen. En o, wat vinden we het toch fijn wanneer iemand met onmiskenbare kwaliteiten, die kwaliteiten toch vooral in stilte en gepaste bescheidenheid hanteert, zodat we maar niet geconfronteerd worden met onze eigen middelmatigheid. Want dat is het natuurlijk. Ten diepste zijn wij bang voor kwaliteit. En onze angst maakt dat we een nogal vertekend beeld hebben van kwaliteiten: voor onze eigen kwaliteiten zijn we blind, want we mogen ze niet benoemen, en andermans kwaliteiten bezien we veiligheidshalve vaak als onbelangrijk, onnodig en nogal overdreven. Er is een onontkoombaar nare samenhang tussen deze manieren van kijken. Wanneer je blind bent voor je eigen kwaliteiten is elke kwaliteit van de ander een bedreiging voor je zelfvertrouwen. Omdat je vanuit je gebrek aan inzicht in eigen vermogens niets kunt zetten tegenover de kracht van anderen blijft er voor je zelfbehoud niets anders over dan die vermogens te bagatelliseren. In welk een destructieve cirkelredenering bevinden we ons dan ook:

Afgelopen week mocht ik op het Ulenhofcollege een werkdag Theater verzorgen aan een 4 VWO klas. Wat een geweldige dag. Jongeren die amper spelervaring hadden, ontwikkelden in een paar uur tijd prachtige, originele scènes die allemaal hun oorsprong hadden in de levens van de leerlingen zelf. De scènes waren stuk voor stuk boeiend en intrigerend en het aankijken meer dan waard. In de pauze vertelde ik vol trots aan de dansdocent die met een andere groep in de zaal naast mij aan het werk was, over de resultaten van mijn klasje. Zijn klas had ook heel mooie dingen gemaakt en we besloten dan

ook dat we aan het einde van de dag de resultaten van beide groepen aan elkaar zouden laten zien. Dan zouden beide klassen nog meer rendement halen uit hun werkdag.

Enthousiast vertelde ik het plan aan mijn groep, maar ik zag meteen dat mijn verhaal niet het gewenste effect sorteerde. De leerlingen waren helemaal niet zo overtuigd over de kwaliteiten van hun scènes. Ja, zelf vonden ze ze heel geslaagd, maar dat wilde niet zeggen dat de andere groep dat ook zou vinden. En bij nader inzien was er toch ook nog wel heel wat aan te merken op hun scènes. Het stelde eigenlijk niet veel voor. En dans vonden ze ook niet zo heel leuk om naar te kijken. En zo redeneerden ze zichzelf en de andere groep de afgrond in.

“Wat zijn jullie toch een stel stomme boeren!” liet ik me ineens ontvallen. *“In alle Westnederlandse steden blazen jongeren al van de hoogste toren wanneer ze hebben geleerd hun eigen billen af te vegen, maar jullie, Achterhoekers, zijn te bang om je stukken, die absoluut goed zijn, aan een andere klas te laten zien! Wat doen jullie jezelf tekort.”*

Het mocht niet baten. Mijn uitbarsting maakte geen indruk. Ik verontschuldigde me ook direct. Ik had nooit “stomme boeren” mogen zeggen. Daarmee deed ik de boeren een groot onrecht. Want al jaren heb ik twee prachtige actrices in mijn groepen zitten. Dochters van een geweldig boerenechtpaar uit Aalten, dat geen kans voorbij laat gaan om hoog op te geven over het boerenvak, de kwaliteiten van hun koeien en verrukt zijn over de capaciteiten van kinderen. En die beide meiden staan dan ook rechtop en zijn overtuigd van hun kracht en durven hardop te zeggen: *“Dat hemwe good gedaan. Wij kunt dat!”*

DE 10 MINUTEN VAN HERMAN VAN DEN BROEK

21 December jl. neemt Herman ons 10 minuten mee in zijn leven en de zaken die hem daarin bezighouden.

In Amersfoort ziet hij op 27 mei 1950 het eerste levenslicht. Hij groeit op tezamen met een zusje. Zijn vader werkt bij de marine. Op zijn 18-de gaat Herman naar de kweekschool. Op zijn twintigste besluit hij te stoppen om te gaan tekenen en schilderen in ateliers in Arnhem. Daar leert hij Mieke kennen.

Al op zijn 25-ste wordt Herman vader. 2 zonen en 2 dochters telt het huidige gezin van den Broek. Om rond te komen accepteert Herman vele baantjes. Auto- en koelkastenverkoper, houthakker, drukkerijmedewerker, kantoorclerk, grafisch ontwerper, Herman heeft het allemaal gedaan.

Je zou het niet verwachten, maar in zijn jonge jaren was Herman recalcitrant, opstandig en reisde hij zelfs af naar Parijs om op de barricaden te staan. Hij beleeft zijn overtuiging kennelijk met passie. Zo eindigde zijn baantje bij een drukkerij omdat hij weigerde mee te werken aan het ontwerp van een poster voor een z.i. verderfelijke rechtse politieke partij.

Zijn grootste passie is echter kunst. Al vanaf zijn 7-de heeft hij een onstuitbare drang om te tekenen en te schilderen. Nog steeds herkent hij zijn jeugdige stijl zoals o.a. de bekende “koppoten” in zijn huidige werk. Maar in de loop der tijd heeft hij zich een enorm scala aan technieken eigen gemaakt.

Sculpturen, gebruik van andere materialen, inzet van digitale technieken. Herman is voortdurend op zoek naar nieuwe mogelijkheden. Een van zijn mooiste, maar ook moeilijkste opdracht betrof een vader die zijn dochter van 7 jaar had verloren. Slechts een kleine foto uit een medaillon had hij na zijn scheiding als aandenken overgehouden. Hij wilde graag een schilderij op zijn werkkamer. Aan de hand van verhalen probeert Herman een impressie te krijgen van hoe het meisje was en zich in te leven in het verdriet en de emoties van de vader.

Op wel zes doeken tegelijk start hij opzetten. Digitale technieken worden ingezet om de minuscule foto te vergroten naar een hanteerbaar formaat. Een proces van experimenteren, richting zoeken, uitwerken etc. volgt voordat Herman het eindresultaat kan laten zien.

Het zijn de zichtbare emoties en de dankbaarheid van de vader die Herman motiveren om weer opnieuw dit soort moeilijke opdrachten te accepteren.

Duizenden werken heeft Herman in de loop der tijd gemaakt.

Momenteel werkt hij aan een revitalisering van deze oude werken. Werken die o.a. voortkomen uit de vele inspirerende reizen die Herman gemaakt heeft. Spanje, Colombia, Griekenland. Landen waar hij in primitieve omstandigheden verbleef en de sferen, de indrukwekkende landschappen en de kleuren op zich liet inwerken om deze impressies vervolgens in zijn werken terug te laten komen. Een ding is zeker, Herman is een geboren kunstenaar en aan commercie heeft hij een hekel. In 2001 heeft hij samen met Mieke de Kunstkamer opgericht. Hij werkt momenteel samen met iemand die de commerciële zaken behartigt.

Volgens eigen zeggen voelt Herman zich in zijn werk en zijn organiseren nog vaak een kind van 8 jaar. De bezoeker van de open dagen onlangs, merkt daar echter niets van. Integendeel, de Kunstkamer in Laag Keppel heeft juist een professionele maar ook gastvrije en inspirerende uitstraling.

Tom Jacobs

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

<i>Ruud Wink</i>	<i>23 december</i>	<i>(57 jaar)</i>
<i>Gerard Hehenkamp</i>	<i>5 januari</i>	<i>(67 jaar)</i>
<i>Henk Kouwenberg</i>	<i>11 januari</i>	<i>(54 jaar)</i>

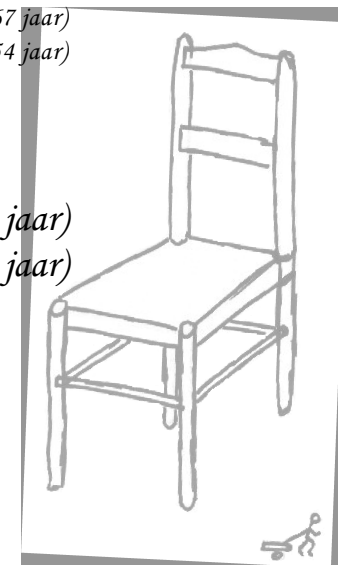
Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

<i>Peter-Bob Peerenboom</i>	<i>3 februari</i>	<i>(57 jaar)</i>
<i>Jan Jurriëns</i>	<i>9 februari</i>	<i>(54 jaar)</i>

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

Agenda 2005-2006

- 24 augustus 2005 17.00 uur *Barbecue bij Wil & Henk Kets*
- 7 september 2005 20.00 uur *Rien van den Heuvel: "Het Gelders Eiland."*
- 21 september 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Harm Kloosterboer*
- 5 oktober 2005 20.00 uur *Weerman*
- 19 oktober 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Jan van Iersel*
- 2 november 2005 20.00 uur *Leerling-gezel-meester:
Joop Hofmeyer, docent restauratietechniek*
- 16 november 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Gerard Hehenkamp*
- 30 november 2005 18.00 uur *Tap Hap; (met dames)
voorbereiding op de Kerst in het Borghuis*
- 7 december 2005 20.00 uur *Visie Oude IJsselzone:
Harm Post, landschapsarchitect*
- 21 december 2005 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Herman vd Broek*
- 14 januari 2006 14.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst (met dames)*
- 18 januari 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Jan Kruit*
- 1 februari 2006 20.00 uur *Een brug tussen West- en Oost Europa.
Marie-Therese ter Haar (met dames)*
- 15 februari 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Harry Mathijssen*
- 1 maart 2006 20.00 uur *Introductie door nieuw lid.*
- 15 maart 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Tom Jacobs*
- 29 maart 2006 16.00 uur *Vorbereiding keuken.*
18.00 uur *Wokken met Papillons*
- 5 april 2006 20.00 uur *Bouwer/ontwikkelaar Johan Klaassen*
- 19 april 2006 18.00 uur *Bedrijfsbezoek Rotra/Gazelle; Eten Borghuis*
- 3 mei 2006 20.00 uur *Introductie nieuw lid Henk Dijk (Larenstein)*
- 17 mei 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Han Meibergen*
- 20 mei 2006 18.00 uur *Uitje met Lions Dorsten*
- 7 juni 2006 20.00 uur *Nog in te vullen*
- 21 juni 2006 18.00 uur *Tap Hap; 10 minuten van Jan Thijssen*
- 5 juli 2006 18.00 uur *Bestuursoverdracht met Papillons ladies*
-